

ikke betyder noget som helst. Jeg anerkender selvfølgelig, at det er et udmærket godt Agitationsnummer. Den ærede Minister talte om, hvad der kunde gøres ud af dette Nummer, og hvad man kunde fortælle Folk om Fordelene ved en Nedsættelse i Beskyttelsen. Ja vel, det kan man jo gøre, man kan agitere dermed. Jeg skal nævne en Udtalelse af den ærede Minister selv, som jeg ganske slutter mig til — det er ikke altid, jeg citerer den ærede Minister for at imødegå ham, undertiden er det ogsaa for at anerkende ham. Han siger — det findes i Folketingsstidenden Sp. 4706 — følgende fortræffelige Ord: „Naar Folk i det hele skulle betale noget, naar der af Statsmagten fordres noget, der paalægger den mindste Pligt eller blot en Smule Ulejlighed, er det ganske uhyrligt“. Ja, naar Folk skulle betale disse Bagateller, som der her er Tale om, og som man aldrig mærker, at man betaler, saa er det uhyrligt. Jeg slutter mig ganske til, hvad den højtærede Minister har sagt derom.

Saa taler man om de store Fordele, som Fabrikkerne have, men det indrømmes dog ved Siden deraf, at Konkurrencen trykker Priserne meget stærkt ned. Naar man vil være rigtig til Bunds ærlig paa dette Punkt, saa maa man jo dog indrømme, at netop med Hensyn til de allersimpleste, groveste og tungeste Varer, netop der er Konkurrencen allerstørst, netop der er den saa stor, at man i Virkeligheden ikke udnytter Beskyttelsen, det er en Kendsgerning, det ved vist alle Mennesker. Naturligvis er der Tilfælde, hvor man maa sige, at den bestaaende Toldsats er for høj. Vi have ogsaa i Toldkommissionen gjort alt, hvad vi kunde for at regulere Forholdet, og ere fremdeles villige til overalt, hvor det med Sikkerhed kan skønnes, at der er Grund dertil, at foretage en saadan Regulering. Men naar man taler om disse utalte Millioner, som Befolkningen betaler i Skat til Fabrikkerne, er det dog virkelig ikke andet end til at trække paa Smilebaandet ad. Den ærede Minister var ogsaa i Dag inde paa en, synes jeg, ret underlig Kritik af et Andragende, idet han fremhævede, at efter en Beregning paa Grundlag heraf maatte Befolkningen betale $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Skat til Linnedværerne. Det skulde Forbrugerne gøre! Og det var til denne ene Industri alene, hvad maatte det ikke blive til, om man tog alle de andre med? Jeg har før hørt svimlende store Tal anførte og vil vel faa det at høre igen. Men hvor

mon de blive af, alle disse Millioner, hvem har dem, hvor ser man dem paa de store Aktieselskabers Regnskaber, hvor ser man noget, der ligner disse forfærdelige Tal? Var det dog ikke hensigtsmæssigt, om vi en Gang kunde høre op at regne med disse mægtige Summer, som ingen Steder have hjemme? Men det sker jo undertiden, at Folk faa ondt i Øjnene, naar de se, det gaar andre godt, og de ere da tilbøjelige til at sige om den og den Fabrikant, at naar han har tjent saa og saa meget, er det, fordi vi have en Toldlov med Toldbeskyttelse. Men jeg vil sige til de Herrer: Vide De maaske ikke, at dersom en Mand vil være en dygtig Fabrikant, maa han først og fremmest være en dygtig Købmand, det er netop et af de allervigtigste Punkter for en Fabrikant at foretage Indkøbet af sine Raamaterialier saa billigt og godt som muligt. Det kommer fremdeles an paa at have en gennemført Økonomi, det vil sige, paa at indrette alle sine Forhold saaledes, at man faar det mest mulige ud af sin Bedrift, det kommer an paa at have den personlige Dygtighed og fremfor alt det, som ikke noget Menneske kan undvære, naar det skal gaa ham godt i Verden, nemlig Held. Naar han har disse Egenskaber, saa er det lige gyldigt, om Fabrikationen er beskyttet eller ikke, saa vil han altid gøre sin Lykke. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde jeg spørge: Hvorledes gaar det til, at en Købmand bliver rig? Den ærede Minister har jo selv sagt, at Handelen ikke er beskyttet. Nej, det er sandt; hvorledes man skulde bære sig ad med at beskytte Handelen, saa det virkelig blev en Beskyttelse, det ved jeg overhovedet ikke, men det er en given Ting, at det spiller en overordentlig Rolle for de Fabrikker, der bringe det til noget, at de tillige ere gode Købmænd. Det er maaske som saadanne, de have erhvervet den store Fortjeneste og de store Fordele, som have bragt dem til nu at være Ejere af en ikke saa lille Formue. Men det glemmer man helt. Det er bare Beskyttelse alt sammen, og saa er det maaske i overordentlig ringe Grad Beskyttelsen, det kommer an paa. Hvad er det i det hele for løjerlig Tale, man kommer med? Det er ikke andet end Stikord, Slagord. Det kan være ypperligt i Agitationen, det tvivler jeg ikke om, men hvad er det i øvrigt, alt dette, der siges om Beskatning af Medborgere til Medborgere? Da Toldkommissionen afgav sin Betænkning i 1896, blev det — det staar for Resten anført i Betænkningen — fra Social-